

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2013. gada 27. jūnijā *

Kopienas Muitas kodekss — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — Preces pagaidu uzglabāšanā — Ārpuskopienas preces — Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūra — Nodošanas muižošanas vai izmantošanas režīmā brīdis — Muitas deklarācijas pieņemšana — Preču izlaišana — Muitas parāds

Lieta C-542/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 30. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 24. oktobrī, tiesvedībā

Staatssecretaris van Financiën

pret

Codirex Expeditie BV.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents), D. Švābi [*D. Šváby*] un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerālvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 12. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Nīderlandes valdības vārdā — *M. Noort* un *C. Wissels*, pārstāves,

— Grieķijas valdības vārdā — *I. Bakopoulos* un *I. Pouli*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā — *B.-R. Killmann* un *W. Roels*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2013. gada 28. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda — nīderlandiešu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt tiesību normas Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 648/2005 (OV L 117, 13. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Staatssecretaris van Financiën* (Valsts finanšu sekretārs, turpmāk tekstā – “*Staatssecretaris*”) un *Codirex Expeditie BV* (turpmāk tekstā – “*Codirex*”) saistībā ar paziņojumu par muitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) maksāšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesību normas

- 3 Saskaņā ar Muitas kodeksa 4. panta 15.–17. un 20. punktu šī kodeksa ietvaros:

“15) “Muitas noteikumos atzīta preču izmantošana” nozīmē:

- a) muitas procedūras piemērošanu precēm,
- b) preču ieviešanu brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā,
- c) preču atkalizvešanu no Kopienas muitas teritorijas,
- d) preču iznīcināšanu,
- e) atteikšanos no precēm par labu valstij.

16) “Muitas procedūra” nozīmē:

- a) laišanu brīvā apgrozībā,
- b) tranzītu,

[..]

17) “Muitas deklarācija” nozīmē darbību, ar kuru persona noteiktajā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot noteiktu muitas procedūru.

[..]

20) “Preču izlaišana” nozīmē darbību, ar kuru muitas dienesti atļauj izmantot preces tiem nolūkiem, kas paredzēti muitas procedūrā, kura tām tiek piemērota.”

- 4 Kodeksa 37. pantā ir paredzēts:

“1. Preces, kas ievestas Kopienas muitas teritorijā, no to ieviešanas brīža atrodas muitas uzraudzībā. Tās var pakļaut muitas dienestu kontrolei saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem.

2. Tām ir jāpaliek šādā uzraudzībā tik ilgi, cik vajadzīgs, lai noteiktu to statusu muitā, ja tas vajadzīgs, un, neskarot 82. panta 1. punktu, ārpuskopienas preču gadījumā – līdz to muitas statuss tiek nomainīts, tās nonāk brīvajā zonā vai brīvajā noliktavā vai tās ir atkal izvestas vai iznīcinātas saskaņā ar 182. pantu.”

5 Minētā kodeksa 40. pantā tostarp ir paredzēts, ka preces, kuras tiek nogādātas Kopienas muitas teritorijā, muitai uzrāda tā persona, kas ievedusi preces šajā teritorijā, vai – attiecīgā gadījumā – persona, kas uzņemas atbildību par preču pārvadāšanu pēc šādas ieviešanas.

6 Muitas kodeksa 48. pantā ir paredzēts, ka “muitai uzrādītās ārpuskopienas preces nododamas muižošanas vai izmantošanas režīmā, kas atļauts šādām ārpuskopienas precēm”.

7 Šī kodeksa 50. panta redakcija ir šāda:

“Muitā nodotās preces no to nodošanas līdz brīdim, kad tām tika piemērots muižošanas vai izmantošanas režīms, atradās pagaidu uzglabāšanā. Šādas preces turpmāk apzīmētas kā “preces pagaidu glabāšanā”.

8 Minētā kodeksa 51. pantā ir noteikts:

“1. Preces pagaidu glabāšanā atļauts glabāt vienīgi muitas iestāžu atļautās vietās šo iestāžu noteiktā kārtībā.

2. Muitas iestādes var likt preču valdītājam iemaksāt nodrošinājumu, lai nodrošinātu jebkura muitas parāda samaksu, kas var rasties sakarā ar 203. vai 204. pantu.”

9 Muitas kodeksa 59. pantā ir noteikts:

“1. Visām precēm, kuras nodod kādā muitas procedūrā, ir jābūt deklarētām šai muitas procedūrai.

2. “Kopienas preces, kuras ir deklarētas izvešanai, izvešanai pārstrādei, tranzītam vai ieviešanai muitas noliktavā, ir pakļautas muitas uzraudzībai no muitas deklarācijas pieņemšanas brīža līdz brīdim, kad tās atstāj Kopienas muitas teritoriju vai tiek iznīcinātas vai kad muitas deklarācija tiek atzīta par nederīgu.”

10 Šī kodeksa 62. panta redakcija ir šāda:

“1. Rakstveida deklarācija izpildāma veidlapā, kas atbilst šim nolūkam noteiktajam oficiālajam paraugam. Tai jābūt parakstītai, un tajā jābūt visām ziņām, kas nepieciešamas tās muitas procedūras noteikumu īstenošanai, kurai preces ir deklarētas.

2. Deklarācijai pievieno visus dokumentus, kas vajadzīgi tās muitas procedūras īstenošanai, kurai preces deklarētas.”

11 Saskaņā ar minētā kodeksa 63. pantu:

“Deklarācijas, kas sagatavotas saskaņā ar 62. pantu, muitas iestādes pieņem nekavējoties, ja muitai ir uzrādītas attiecīgās preces.”

12 Muitas kodeksa 67. pantā ir paredzēts:

“Ja skaidri nav noteikts citādi, tad, piemērojot noteikumus par muitas procedūru, kurai preces deklarētas, izmanto to datumu, kurā muitas dienesti muitas deklarāciju pieņēmuši.”

13 Saskaņā ar šī kodeksa 68. pantu, lai pārbaudītu pieņemtās muitas deklarācijas, muitas dienesti var pārbaudīt dokumentus, kas attiecas uz deklarāciju un kas tai pievienoti, un pārbaudīt preces un ņemt paraugus analīzei vai sīkai pārbaudei. Deklarētāja tiesības un pienākumi tostarp ir paredzēti šī paša kodeksa 69. un 70. pantā.

14 Minētā kodeksa 71. pantā ir paredzēts, ka deklarācijas pārbaudes rezultātus izmanto, piemērojot tās muitas procedūras noteikumus, kurā preces ir nodotas, un, ja deklarāciju nepārbauda, tad 1. punktā minētos noteikumus piemēro, pamatojoties uz deklarācijā sniegtajiem datiem.

15 Atbilstoši Muitas kodeksa 72. panta 1. punktam:

“Muitas dienesti veic nepieciešamos preču identificēšanas pasākumus, ja identificēšana ir vajadzīga, lai izpildītu tās muitas procedūras piemērošanas nosacījumus, kurai minētās preces ir deklarētas.”

16 Šī kodeksa 73. panta 1. punktā ir paredzēts, ka principā, ja nosacījumi attiecīgas muitas procedūras piemērošanai ir izpildīti, muitas dienesti atlaiž preces, tiklīdz deklarācijā norādītie dati ir pārbaudīti vai akceptēti bez pārbaudes.

17 Minētā kodeksa 74. panta 1. punkta pirmais teikums ir formulēts šādi:

“Ja muitas deklarācijas pieņemšana rada muitas parādu, deklarācijā ietvertās preces nedrīkst atlaist [izlaist], ja nav samaksāts muitas parāds vai dots nodrošinājums.”

18 Atbilstoši Muitas kodeksa 91. panta 1. punkta a) apakšpunktam:

“Ārējā tranzīta procedūra atļauj Kopienas muitas teritorijā pārvietot no viena punkta uz otru:

a) ārpuskopienas preces, neattiecinot uz tām ievadmuitas nodokļus un citus maksājumus vai tirdzniecības politikas pasākumus.”

19 Minētā kodeksa 96. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Kopienas ārējā tranzīta procedūras izmantotājs ir galvenais atbildīgais [principāls]. Viņš ir atbildīgs:

a) par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus;

b) par Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu.”

20 Muitas kodeksa 203. pantā ir noteikts:

“1. Ievadmuitas parāds rodas:

— nelikumīgi izņemot no muitas uzraudzības ar ievadmuitas nodokli apliekamās preces.

2. Muitas parāds rodas brīdī, kad preces tiek izņemtas no muitas uzraudzības.

3. Parādnieks ir:

— persona, kas izņēmusi preces no muitas uzraudzības,

— jebkura persona, kas piedalījies šādā izņemšanā vai apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka preces tikušas izņemtas no muitas uzraudzības,

- jebkura persona, kas ieguvusi vai valdījusi attiecīgās preces un preču iegūšanas vai saņemšanas brīdī apzinājusies, vai kurai būtu bijis jāapzinās, ka tās izņemtas no muitas uzraudzības,
- kā arī
- attiecīgā gadījumā – persona, kam jāizpilda pienākumi, ko uzliek preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras piemērošana, kurā preces nodotas.”

Pamata tiesvedība un prejudiciālais jautājums

- 21 Atdzesētas liellopa gaļas partiju, kas ar kuģi konteinerā tika transportēta no Brazīlijas uz Nīderlandi, Roterdamas ostā (Nīderlande) izkrāva sabiedrība *Seaport International*. Gaidot nodošanu muitošanas vai izmantošanas režīmā, kas bija jāveic ar šīm precēm, minētā sabiedrība novietoja konteineru savā teritorijā.
- 22 Kamēr konteiners atradās minētajā teritorijā, *Codirex* 2007. gada 6. novembrī elektroniskā formā iesniedza muitas deklarāciju Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūras piemērošanai minētajai partijai. Muitas iestādes šo deklarāciju tūlīt pieņēma. Šajā brīdī attiecīgajām precēm bija “preces pagaidu glabāšanā” statuss Muitas kodeksa 50. panta izpratnē.
- 23 2007. gada 7. novembrī muitas iestādes konteineram uzlika muitas plombas un izlaida preces. Izmantojot autoceļus, konteiners tika piegādāts uzņēmumam adresātam, proti, *Eurofrigo BV* (turpmāk tekstā – “*Eurofrigo*”) Māsvlakte [Maasvlakte] (Nīderlande) industriālajā parkā.
- 24 Tā kā muitas iestādes netika saņēmušas apstiprinājumu par to, ka *Eurofrigo* būtu saņēmis preces, tās veica izmeklēšanu. *Eurofrigo* 2007. gada 27. decembrī paziņoja, ka, lai gan konteinerā plombas nav bojātas, kravā ir par diviem iepakojumiem mazāk, nekā norādīts muitas deklarācijā.
- 25 2008. gada 17. februārī muitas iestādes aicināja *Codirex* kā deklarētāju iesniegt precīzāku informāciju par trūkstošajām precēm. Tā kā *Codirex* neko neatbildēja, šīs iestādes 2008. gada 3. jūlijā tai nosūtīja paziņojumu par maksājamajiem nodokļiem, aicinot to samaksāt muitas nodokļus un PVN.
- 26 Nodokļu inspektors, kuram *Codirex* bija iesniegusi sūdzību par šo paziņojumu par maksājamajiem nodokļiem, apstiprināja šo paziņojumu.
- 27 *Codirex* cēla prasību par šo lēmumu *Rechtbank te Haarlem* (Hārlemas iecirkņa tiesa).
- 28 Savā spriedumā šī tiesa uzskatīja, ka ārpuskopienas preces, kas ir deklarētas Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūras piemērošanai, saglabā pagaidu glabāšanā esošu preču statusu līdz brīdim, kad muitas iestādes tās izlaiž, un ka līdz ar to muitas tranzīta procedūras tiesību normas nav piemērojamas *Codirex*. *Rechtbank te Haarlem*, norādot uz 2005. gada 15. septembra spriedumu lietā C-140/04 *United Antwerp Maritime Agencies un Seaport Terminals* (Krājums, I-8245. lpp., 35.–39. punkts), nosprieda, ka laikposmā no preču pagaidu glabāšanas līdz brīdim, kad muitas iestādes izlaida preces tranzītā, *Codirex*, kurai fiziski nevarēja būt varas pār šīm precēm, nevar tikt uzskatīta par parādnieku Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta ceturtā ievilkuma izpratnē.
- 29 *Staatssecretaris* iesniedza kasācijas sūdzību par šo nolēmumu *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākajā tiesā]. Tā uzskatīja, ka nolēmuma sniegšanai ir nepieciešama Muitas kodeksa interpretācija.

30 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Kurā brīdī ārpuskopienas preces, kas ar statusu “pagaidu glabāšanā” ir deklarētas Kopienas ārējā tranzīta procedūras piemērošanai, tiek nodotas muitas vai izmantošanas režīmā [Muitas kodeksa] 50. panta izpratnē?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 31 Pamatojoties uz iesniedzējtiesas iesniegto informāciju, šīs lietas izvērtēšana ir balstīta uz pieņēmumu, ka, veicot deklarāciju muitā, visi iepakojumi, kas deklarēti un paredzēti Kopienas ārējam tranzītam, bija konteinerā, kurš atradās *Seaport International* teritorijā, bet šie divi iepakojumi pazuda, pirms muita noplombēja minēto konteineru.
- 32 No Muitas kodeksa 203. panta 1. un 2. punkta izriet, ka, izņemot no muitas uzraudzības ar ievadmuitas nodokli apliekamas preces, ievadmuitas parāds rodas šādas izņemšanas brīdī. Izņemšana no muitas uzraudzības ietver visus tādus darbības un bezdarbības gadījumus, kuru rezultātā kaut uz īsu brīdi kompetentām muitas iestādēm ir liegta piekļuve muitas uzraudzībai pakļautām precēm un traucēta Muitas kodeksa 37. panta 1. punktā paredzētās kontroles veikšana (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *United Antwerp Maritime Agencies* un *Seaport Terminals*, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Ja attiecīgo preču izņemšanas no muitas uzraudzības brīdī tām jau bija piemērota Kopienas ārējā tranzīta procedūra, tad šīs procedūras izmantotājam, kas ir galvenais atbildīgais [principāls] par šīm kravām atbilstoši Muitas kodeksa 96. panta 1. punktam, ir jāizpilda pienākumi, kurus ietver šīs procedūras izmantošana, un kam ir jānomaksā muitas parāds šī kodeksa 203. panta 3. punkta ceturtā ievilkuma nozīmē, ja šī 3. punkta pirmajos trīs ievilkumos norādītās tiesību normas nav piemērojamas.
- 34 Taču, ja minētās izņemšanas no uzraudzības brīdī precēm vēl nav piemērota Kopienas ārējā tranzīta procedūra, bet tās vēl joprojām ir pagaidu uzglabāšanā, tad muitas parāda maksātājs, ja Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta pirmajos trīs ievilkumos izklāstītās tiesību normas nav piemērojamas, ir persona, kurai ir jāizpilda pienākumi, kas ietver pagaidu uzglabāšanu, un kurai ir šīs preces pēc to atlaišanas [izlaišanas], lai nodrošinātu to pārvietošanu un glabāšanu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *United Antwerp Maritime Agencies* un *Seaport Terminals*, 39. punkts, kā arī rezolutīvā daļa). Pamatojoties uz informāciju, kas izriet no lietas materiāliem, šī persona nav *Codirex*.
- 35 Līdz ar to ir jānosaka brīdis, kurā saskaņā ar Muitas kodeksu preču pagaidu uzglabāšana beidzas un tām tiek piemērota Kopienas ārējā tranzīta procedūra.
- 36 Vispirms ir jānorāda, ka no 2001. gada 1. februāra sprieduma lietā *C-66/99 D. Wandel* (*Recueil*, I-873. lpp., 35.–38. un 45. punkts), kas pasludināts saistībā ar importētām precēm, kuras paredzētas laišanaī brīvā apgrozībā, izriet, ka šīs preces paliek pagaidu glabāšanā, līdz tās tiek atlaistas [izlaistas], un ka to muitas statuss mainās vienīgi tad, ja šo atlaišanu [izlaišanu] piešķir muitas iestādes.
- 37 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka laišana brīvā apgrozībā saskaņā ar Muitas kodeksa 4. panta 16. punkta a) apakšpunktu arī ir muitas procedūra un ka šādas procedūras piemērošana precei arī ir muitošanas vai izmantošanas režīms.
- 38 Kā ģenerālvokāts norāda savu secinājumu 60. punktā, Tiesas argumentācija iepriekš minētajā spriedumā lietā *D. Wandel*, lai gan runa ir par citu procedūru, nevis to, par kuru ir runa pamata tiesvedībā, ir attiecināma uz šo lietu.

- 39 Turpinājumā no Muitas kodeksa 4. panta 17. punkta izriet, ka muitas deklarācija nozīmē darbību, ar kuru persona noteiktajā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot noteiktu muitas procedūru.
- 40 Protams, minētā kodeksa 67. pantā ir paredzēts, ka, ja skaidri nav noteikts citādi, tad, piemērojot noteikumus par muitas procedūru, kurai preces deklarētas, izmanto to datumu, kurā muitas dienesti muitas deklarāciju pieņēmuši.
- 41 Tomēr vienīgi deklarācijas akceptēšana neizbeidz pagaidu uzglabāšanu.
- 42 Muitas kodeksa 37. panta 2. punktā ir paredzēts, ka Kopienas muitas teritorijā ievestās preces paliek muitas uzraudzībā tik ilgi, cik ir vajadzīgs, lai noteiktu to statusu muitā, ja tas vajadzīgs, un, neskarot 82. panta 1. punktu, ārpuskopienas preču gadījumā – līdz to muitas statuss tiek nomainīts.
- 43 Saskaņā ar Muitas kodeksa 50. pantu muitai uzrādītās preces pēc šādas uzrādīšanas ir pagaidu glabāšanā līdz nodošanai muietošanas vai izmantošanas režīmā.
- 44 Muitas procedūras piemērošana precei saskaņā ar šī kodeksa 4. panta 15. punkta a) apakšpunktu ir nodošana muietošanas vai izmantošanas režīmā, un tranzīta procedūra saskaņā ar 4. panta 16. punkta b) apakšpunktu ir muitas procedūra. Minētā kodeksa 4. panta 20. punktā ir paredzēts, ka preču atlaišana [izlaišana] nozīmē darbību, ar kuru muitas dienesti atļauj izmantot preces tiem nolūkiem, kas paredzēti muitas procedūrā, kura tām tiek piemērota.
- 45 No tā izriet, ka tādā situācijā, par kādu ir runa pamata tiesvedībā, preces paliek pagaidu uzglabāšanā, līdz tām tiek piemērota Kopienas ārējā tranzīta procedūra.
- 46 Tomēr šīm precēm var tikt piemērota Kopienas ārējā tranzīta procedūra vienīgi, ja ir izpildīti šī tranzīta nosacījumi.
- 47 Saistībā ar šiem nosacījumiem ir jānorāda, ka attiecīgajā gadījumā ir jāpārbauda muitas deklarācijas, jāisteno attiecīgo preču identificēšanas pasākumi un jāpieprasa eventuālā muitas parāda samaksas nodrošinājums.
- 48 Tādējādi muitas iestādes pēc muitas deklarācijas pieņemšanas var saskaņā ar Muitas kodeksa 68. pantu pārbaudīt to pieņemtās deklarācijas, īstenojot dokumentu un/vai preču pārbaudi.
- 49 Saistībā ar muitas iestāžu veiktajiem identifikācijas pasākumiem ir jāuzsver, kā to dara Eiropas Komisija, ka 68. pantā paredzētā pārbaude ir jāparedz saistībā ar šī kodeksa 71. pantu un 73. panta 1. punktu un nozīmē, ka pēc deklarācijas formālas pieņemšanas, lai nodrošinātu pareizu noteikumu par muitas procedūru, kurā preces tiks nodotas, piemērošanu, var tikt veikti Muitas kodeksa 72. pantā paredzētie pasākumi. Šajā gadījumā pamata tiesvedībā iestādes tostarp starp muitas deklarācijas pieņemšanu un preču atlaišanu ir noplombējušas konteineru, lai nodrošinātu Kopienas ārējā tranzīta procedūras tiesiskumu.
- 50 Saistībā ar nodrošinājuma sniegšanas pienākumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Muitas Kodeksa 91. panta 1. punkta a) apakšpunktu Kopienas ārējais tranzīts ļauj muitas teritorijā pārvietot no viena punkta uz otru ārpuskopienas preces, neattiecinot uz tām ievadmuitas nodokļus. Šī pārvietošana ir pakļauta ļoti stingriem nosacījumiem, kas paredzēti šī kodeksa 91. panta 2. punktā un 94. un 96. pantā. Tostarp ir paredzēts, ka principā galvojums ir jāsniedz, lai nodrošinātu jebkurā sakarā ar precī radušās muitas parāda vai cita maksājumu nomaksāšanu, ka šī prece ir jāuzrāda neskarta galamērķa muitas iestādē noteiktajā termiņā un ka iestāžu veiktajiem identifikācijas pasākumiem ir jābūt ievērotiem.

- 51 Līdz ar to, ja, pārbaudot deklarācijas, ir konstatēti trūkumi, ja nav izpildīti pienākumi, kas izriet no identifikācijas pasākumu istenošanas, vai ja pieprasītais nodrošinājums nav iesniegts, precēm nevar tikt piemērota Kopienas ārējā tranzīta procedūra.
- 52 Taču, ja nosacījumi attiecīgās muitas procedūras piemērošanai ir izpildīti, muitas dienesti atlaiž [izlaiž] preces saskaņā ar Muitas kodeksa 73. panta 1. punktu, tiklīdz deklarācijā norādītie dati ir pārbaudīti vai akceptēti bez pārbaudes.
- 53 Nepieciešamība vai iespēja muitas iestādēm piemērot pārbaudes, identificēšanas vai nodrošinājuma pasākumus neļauj uzskatīt, ka visi Kopienas ārējā tranzīta procedūras noteikumi var tikt izpildīti tikai ar muitas deklarācijas pieņemšanu.
- 54 Turklāt tas, ka precēm, par kādām ir runa pamata tiesvedībā, var piemērot Kopienas ārējā tranzīta procedūru vienīgi pēc to atlaišanas [izlaišanas], izriet no definīcijas, kas sniegta Muitas kodeksa 4. panta 20. punktā, kurā ir uzsvērts, ka muitas dienesti atļauj izmantot preces tiem nolūkiem, kas “paredzēti muitas procedūrā, kura tām tiek piemērota”.
- 55 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 50., 67. un 73. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pagaidu glabāšanā esošajām ārpuskopienas precēm, par kurām iesniegta muitas deklarācija, kuru ir pieņēmušas muitas iestādes, un kuras ir deklarētas Kopienas ārējā tranzīta procedūras piemērošanai, tiek piemērota šī muitas procedūra un līdz ar to tās tiek nodotas muižošanas vai izmantošanas režīmā, tiklīdz ir noteikta šo preču atlaišana.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 56 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 648/2005, 50., 67. un 73. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pagaidu glabāšanā esošajām ārpuskopienas precēm, par kurām iesniegta muitas deklarācija, kuru ir pieņēmušas muitas iestādes, un kuras ir deklarētas Kopienas ārējā tranzīta procedūras piemērošanai, tiek piemērota šī muitas procedūra un līdz ar to tās tiek nodotas muižošanas vai izmantošanas režīmā, tiklīdz ir noteikta šo preču atlaišana.

[Paraksti]